

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
за період 2017 рік, що закінчився «31» грудня 2017 року

ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА»

Загальна інформація про Товариство

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» (далі по тексту – ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА», Товариство) зареєстроване Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією, номер запису – 1 070 120 0000 004408 від 01.06.1996р.

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» діє в результаті перейменування ТОВ «ФК «УКРАНЕТ», яке діяло в результаті перейменування ТОВ «УНІВЕРСАЛЬНА ФІНАНСОВА ГРУПА», яке було зареєстроване Печерською районною державною адміністрацією м. Києва 01.06.1999р.

Країна реєстрації - Україна.

Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ - 21654295.

Юридична адреса Товариства: 01010, м. Київ, вулиця Московська, будинок 32/2.

Фактична адреса Товариства: 01010, м. Київ, вулиця Московська, будинок 32/2.

Місцезнаходження за КОАТУУ - 8038200000.

Організаційно-правова форма господарювання: Товариство з обмеженою відповідальністю.

Офіційна сторінка в Інтернеті - <https://ffin.com.ua/>

Адреса електронної пошти - info@ffin.com.ua

Середня кількість працівників протягом звітного періоду – 20.

Дата звітності - 31.12.2017 р., звітний період – 2017 рік.

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» взято на облік як платник податків 21.11.1996р. за № 15007 в ДПІ у Печерському районі ГУ ДФСУ у м. Києві (ЄДРПОУ ДПІ 39669867).

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» зареєстроване як платник єдиного соціального внеску 02.12.1999р за №10-015797 в ДПІ у Печерському районі ГУ ДФСУ у м. Києві.

Товариство має ліцензії на професійну діяльність на фондовому ринку:

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з торгівлі цінними паперами – дилерська діяльність, номер рішення № 574, дата прийняття рішення про видачу ліцензії - 11.07.2012р. Строк дії ліцензії: з 29.07.2012р. – необмежений.

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – діяльність з торгівлі цінними паперами – брокерська діяльність, номер рішення № 574, дата прийняття рішення про видачу ліцензії - 11.07.2012р. Строк дії ліцензії: з 29.07.2012р. – необмежений.

- Ліцензія, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку щодо професійної діяльності на фондовому ринку – депозитарна діяльність депозитарної установи, дата прийняття та номер рішення про видачу ліцензії: 17.09.2013р. № 1857. Строк дії ліцензії: з 12.10.2013р. – необмежений.

- Генеральна ліцензія на здійснення валютних операцій № 20, видана Національним банком України 09.10.2017р, строк дії ліцензії – необмежений.

Товариство має свідоцтво про включення до державного реєстру фінансових установ, які надають фінансові послуги на ринку цінних паперів, видане Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку 26.10.2004р, реєстраційний номер 128.

Статутний капітал Товариства зареєстрований за рахунок грошових коштів у розмірі 19 641 111,20 грн. (дев'ятнадцять мільйонів шістьсот сорок одна тисяча сто одинадцять грн. 20 коп.), сформовано (сплачено) на звітну дату повністю.

Учасник Товариства - КОМПАНІЯ БІЗНЕСТРЕЙН ЛТД. (BUSINESSTRAIN LTD.), індекс 3095, вулиця ОМІРОУ, 10, ЛІМАСОЛ, КІПР, БУД. 83, ІНДЕКС 2722; розмір частки у Статутному капіталі – 100%.

Керівник підприємства - Генеральний директор Машковська Марина Василівна,
ПІН – 3064301044.

1. Опис економічного середовища, в якому функціонує Товариство

Особливістю економічного та соціального розвитку України на сучасному етапі є високий ступінь впливу глобальної нестабільності та внутрішні економічні та політичні процеси. Україна знаходиться у стані політичних та економічних потрясінь. Товариство є фінансовою установою, що надає послуги на фондовому ринку, тому має високу ступінь залежності від законодавчих та економічних обмежень як загального характеру, так і спеціального характеру, притаманного для цього виду діяльності.

Керівництво Товариства не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фондовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на

майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства, дотримання вимог регулятора.

Керівництво Товариства уважно стежить за розвитком політико-економічної ситуації в Україні та вживає можливі заходи для мінімізації будь-яких негативних наслідків. Подальше погіршення політичних, макроекономічних та/або зовнішньоторговельних умов може надалі негативно впливати на фінансовий стан та результати діяльності Товариства у такий спосіб, що наразі не може бути передбаченим.

2. Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності

Фінансову звітність за 2017 рік Товариством підготовлено відповідно до Міжнародних Стандартів Фінансової Звітності (далі - МСФЗ) та Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО), офіційно оприлюднених на веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики. з урахуванням вимог національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічають вимогам МСФЗ.

Дата переходу на МСФЗ - 01.01.2013 р.

Валюта звітності та одиниця її виміру – гривня, (надалі – грн.), округляється до найближчої тисячі (далі – тис. грн.), якщо не вказано інше.

Товариство веде облік господарських операцій щодо майна і результатів своєї діяльності в натуральних одиницях і в узагальненому грошовому виразі шляхом безперервного документального, взаємопов'язаного їх відображення на підставі первинних документів, які фіксують факти здійснення господарських операцій, методом подвійного запису згідно з Планом рахунків бухгалтерського обліку у відповідних журналах ордерів та аналітичних відомостях.

Товариство здійснює відображення господарських операцій, оцінку активів, статей власного капіталу та зобов'язань Товариства згідно з МСБО починаючи з 01.01.2013р. із застосуванням Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій. Первинні документи, облікові реєстри, фінансова, статистична та інша звітність складаються українською мовою. Документи, що є підставою для записів в обліку і складені іноземною мовою, мають узгоджений автентичний переклад українською мовою.

Фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСБО 39, з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю» (далі - МСФЗ 13). Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

Метою складання фінансової звітності є надання повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух коштів Товариства. Фінансова звітність Товариства є звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Вжиті всі можливі заходи, щодо зменшення оманливих аспектів для дотримання МСФЗ у руслі законодавчої бази України з обліку та податків.

Дана фінансова звітність підготовлена виходячи з припущення, що Товариство буде продовжувати свою діяльність як діюче підприємство в осяжному майбутньому, що передбачає реалізацію активів та погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності, відповідно до принципу подальшого безперервного функціонування. Керівництво вживає усі необхідні заходи для підтримки життєздатності та зростання господарської діяльності Товариства у поточних умовах.

Фінансова звітність Товариства згідно з вимогами, встановленими НП (С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» включає наступні форми:

- Форма № 1 - Баланс (Звіт про фінансовий стан);
- Форма № 2 - Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід);
- Форма № 3 - Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом);
- Форма № 4 - Звіт про власний капітал.

Сукупність цих форм звітності дає змогу отримати інформацію про всі види діяльності Товариства (операційну, фінансову, інвестиційну), його майновий стан, фінансові ресурси, результати діяльності та грошові потоки, які забезпечують цю діяльність, дати комплексну оцінку діяльності Товариства та визначити його економічний потенціал та оцінити перспективи розвитку. Звітність складається щоквартально, наростаючим підсумком з початку звітної року та подається за формами фінансової звітності та у терміни подання що встановлюється Міністерством фінансів України.

Дана фінансова звітність Товариства затверджена до подання та рішення про оприлюднення фінансової звітності прийняте керівником Товариства 25.01.2018р. Після затвердження звітності, подання

та оприлюднення ні учасники Товариства, ні інші особи не мають можливості і права вносити зміни до цієї фінансової звітності.

3. Суттєві положення облікової політики

Облікова політика Товариства визначає та встановлює єдині принципи, методи і процедури, що використовуються для відображення в обліку операцій, щодо яких нормативно-методична база передбачає більш ніж один їх варіант складання і подання звітності. Товариство підготувало дану фінансову звітність на основі принципів Міжнародних стандартів фінансової звітності, як зазначено у обліковій політиці, відповідно до МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

Облікова політика розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилках» та інших чинних МСФЗ, обґрунтована Наказом про облікову політику та організацію бухгалтерського обліку від «03» січня 2017 року № 1, яким обумовлений порядок обліку активів, зобов'язань та власного капіталу Товариства та базується на основних принципах бухгалтерського обліку:

Обачність - застосування в бухгалтерському обліку методів оцінки, які повинні запобігати заниженню оцінки зобов'язань та витрат і завищенню оцінки активів і доходів Товариства.

Повне висвітлення - фінансова звітність повинна містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки господарських операцій та подій, здатних вплинути на рішення, що приймаються на її основі.

Автономність - кожне підприємство розглядається як юридична особа, відокремлена від її власників, у зв'язку з чим особисте майно та зобов'язання власників не повинні відображатися у фінансовій звітності Товариства.

Послідовність - постійне (із року в рік) застосування Товариством обраної облікової політики. Зміна облікової політики можлива лише у випадках, передбачених положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, і повинна бути обґрунтована та розкрита у фінансовій звітності.

Безперервність - оцінка активів та зобов'язань Товариства здійснюється виходячи з припущення, що його діяльність буде тривати далі.

Нарахування та відповідність доходів і витрат - для визначення фінансового результату звітного періоду необхідно порівняти доходи звітного періоду з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів. При цьому доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів.

Превалювання сутності над формою - операції обліковуються відповідно до їх сутності, а не лише виходячи з юридичної форми.

Історична (фактична) собівартість - пріоритетною є оцінка активів Товариства, виходячи з витрат на їх придбання.

Єдиний грошовий вимірник - вимірювання та узагальнення всіх господарських операцій Товариства у його фінансовій звітності здійснюється в єдиній грошовій одиниці.

Періодичність - можливість розподілу діяльності підприємства на певні періоди часу з метою складання фінансової звітності.

На основі принципу послідовності облікова політика Товариства передбачає постійне (із року в рік) застосування прийнятої стабільної облікової політики. Перегляд облікової політики має бути обґрунтований.

Облікова політика може бути змінена, з початку року у виняткових випадках, прямо встановлених у стандартах бухгалтерського обліку, якщо:

- змінюються вимоги Міністерства фінансів України, органу, який здійснює функції з державного регулювання методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності;
- зміняться статутні вимоги Товариства;
- нові (запропоновані й обґрунтовані фахівцями підприємства) положення облікової політики забезпечать більш достовірне відображення господарських операцій та зміни облікової політики дозволять достовірніше відображення подій (операцій) у бухгалтерському обліку і фінансовій звітності.

Дана фінансова звітність представлена в національній валюті України, у тисячах українських гривень.

Критерій суттєвості для відображення в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності операцій, пов'язаних із рухом активів, зобов'язань, власного капіталу, визнанням доходів і витрат, встановлено у розмірі 100, 00 грн.

Статті фінансової звітності формуються з урахуванням суттєвості. Якщо окрема стаття не є суттєвою, то підлягає об'єднанню з іншими статтями безпосередньо у звіті, чи у примітках.

Критерії і ознаки суттєвості визначаються з економічної доцільності з урахуванням обсягів діяльності Товариства, характеру впливу об'єкта обліку на рішення користувачів та інших якісних чинників, які можуть впливати на визначення порогу суттєвості.

Стаття, яка може бути визнана несуттєвою для окремого подання її у фінансовому звіті, може бути достатньо суттєвою для окремого розкриття її в примітках до фінансової звітності.

Товариство не надає конкретне розкриття, що його вимагає МСФЗ, якщо така інформація не є суттєвою.

Деякі суми, включені до фінансової звітності, а також пов'язані з ними розкриття інформації вимагають здійснення припущень відносно сум або умов, які не можуть бути точно відомі на дату підготовки звітності. Управлінський персонал проводить оцінки на постійній основі, виходячи з результатів і досвіду минулих періодів, консультацій фахівців, тенденцій та інших методів, які керівництво вважає прийнятними за певних обставин, а також виходячи з прогнозів щодо того, як вони можуть змінитися в майбутньому. Однак невизначеність цих припущень і оціночних значень може призвести до результатів, які можуть вимагати суттєвих коригувань вартості активу або зобов'язання, стосовно яких здійснюються такі припущення та оцінки, в майбутньому.

Основні невизначеності стосуються амортизації основних засобів, нематеріальних активів, яка ґрунтується на здійснених управлінським персоналом оцінках майбутніх строків корисного використання цих активів. Оцінки можуть змінюватися під впливом технологічного розвитку, конкуренції, зміни ринкових умов та інших чинників, котрі важко передбачити. Подібні зміни можуть призвести до змін очікуваних строків корисного використання та амортизаційних відрахувань.

4. Класифікація активів та зобов'язань

У звіті про фінансовий стан Товариство розподіляє активи та зобов'язання на поточні/короткострокові та непоточні/довгострокові.

Актив відноситься до поточного, якщо:

- а) є можливість реалізувати цей актив або спожити його у своєму нормальному операційному циклі;
- б) актив утримується в основному з метою продажу;
- в) Товариство має намір реалізувати актив протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- г) актив є грошовими коштами чи еквівалентами грошових коштів (як визначено у МСБО 7) та якщо немає обмежень щодо обміну чи використання цього активу для погашення зобов'язання протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як непоточні.

Зобов'язання є поточним, якщо:

- а) є сподівання погасити це зобов'язання в ході нормального операційного циклу;
- б) це зобов'язання утримується в основному з метою продажу;
- в) зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- г) Товариство не має права відстрочити погашення зобов'язання протягом як дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші зобов'язання класифікуються як непоточні.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання класифікуються як непоточні/довгострокові активи та зобов'язання.

5. Зменшення корисності активів

На кожну звітну дату Товариство визначає, чи є ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, то розраховується вартість відшкодування активу з метою визначення розміру збитків від знецінення (якщо такий має місце). Вартість очікуваного відшкодування активу - це більша з двох значень: справедлива вартість активу за вирахуванням витрат на продаж та вартість використання активу. Сума очікуваного відшкодування визначається для окремого активу, за винятком активів, що не генерують надходження грошових коштів і, в основному, незалежні від надходжень, що генеруються іншими активами або групою активів. Якщо балансова вартість активу перевищує його суму очікуваного відшкодування, актив вважається таким, корисність якого зменшилася і списується до вартості відшкодування. При оцінці вартості використання активу, майбутні грошові потоки дисконтуються за ставкою дисконтування до оподаткування, яка відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризику, властиві активу. Збитки від зменшення корисності визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за період у складі тих категорій витрат, які відповідають функції активу, корисність якого зменшилася.

На кожну звітну дату Товариство визначає, чи є ознаки того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності більше не існують або зменшилися. Якщо така ознака є, розраховується сума очікуваного відшкодування. Раніше визнані збитки від зменшення корисності відновлюються тільки в тому випадку, якщо мала місце зміна в оцінці, яка використовувалася для визначення суми очікуваного відшкодування активу, з часу останнього визнання збитку від зменшення корисності. У зазначеному випадку балансова вартість активу підвищується до очікуваного відшкодування суми. Отримана сума не може перевищувати балансову вартість (за вирахуванням амортизації), за якою даний актив визнавався б у випадку, якби в попередні періоди не був визнаний збиток від зменшення корисності. Сторнування вартості визнається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період. Після такої зміни вартості, майбутні амортизаційні відрахування коригуються таким чином, щоб амортизувати переглянуту балансову вартість активу, за вирахуванням залишкової вартості, на систематичній основі протягом строку корисної служби.

6. Облік нематеріальних активів

Придбаний або отриманий нематеріальний актив відображається в балансі Товариства, якщо існує

імовірність одержання майбутніх економічних вигод, пов'язаних з його використанням, та його вартість може бути достовірно визначена. До НМА Товариство відносить програмне забезпечення, що використовується для надання послуг та адміністрування, ліцензії на провадження професійної діяльності, впровадження нових процесів і систем, торгових марок (зокрема, торгових знаків).

Придбані (створені) нематеріальні активи (далі – НМА) зараховуються на баланс Товариства за первісною вартістю. Після первісного визнання Товариство веде облік нематеріальних активів та розкриття їх у фінансових звітах згідно з МСБО 38 «Нематеріальні активи». Базова оцінка балансової вартості нематеріальних активів визначається по собівартості (п.24 МСБО 38). Облік здійснюється на основі історичної вартості, за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності таких активів та подальших витрат в процесі його використання. Строк корисної експлуатації, встановлений для кожного об'єкту раніше, не переглядається й враховується як достовірний та визначений. Капіталізовані витрати амортизуються за прямолінійним методом амортизації протягом строку корисної експлуатації (від 5 до 10 років) щомісячно та пооб'єктно. Витрати на амортизацію НМА з визначеним строком корисного використання визнаються у звіті про прибутки та збитки у тій категорії витрат, яка відповідає функції НМА. Нарахування амортизації починається з місяця, наступного за місяцем, у якому нематеріальний актив уведено в господарський оборот. Нарахування амортизації припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття нематеріального активу з господарського обороту.

НМА з невизначеним строком корисної експлуатації не амортизуються, а тестуються на предмет знецінення щорічно або окремо, або на рівні одиниць, що генерують грошові потоки. Строк корисної експлуатації НМА з невизначеним строком експлуатації переглядаються щорічно з метою визначення того, наскільки прийнятно продовжувати відносити цей актив у категорію активів з невизначеним строком корисної експлуатації. Якщо це неприйнятно, зміна оцінки строку корисного використання - з невизначеного на визначений – здійснюється на перспективній основі.

Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання нематеріального активу, визначається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю активу, та визнаються у звіті про прибутки та збитки, в момент припинення визнання активу.

Облік нематеріальних активів ведеться щодо кожного об'єкта за такими групами:

- права на комерційні позначення (знаки для товарів і послуг, фірмові найменування);

- авторське право та суміжні з ним права (ліцензійне програмне забезпечення);

- інші нематеріальні активи (ліцензії).

Амортизація припиняється на одну з двох дат, що відбулася раніше: на дату, з якої актив класифікується як утримуваний для продажу (або включається до ліквідаційної групи) відповідно до МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняється визнання цього активу, якщо у разі його подальшого використання не очікуються майбутні економічні вигоди.

7. Облік основних засобів та інших необоротних активів

Основні засоби Товариства та інші необоротні активи обліковуються відповідно до МСБО 16 «Основні засоби» з метою використання їх у процесі надання послуг, для адміністративних цілей. Об'єкт основних засобів визнається активом, якщо існує імовірність того, що Товариство отримає в майбутньому економічні вигоди від його використання, вартість його може бути достовірно визначена та перевищує 6000,0грн. та які, як очікується будуть використовуватись протягом більше одного року. При первісному визнанні основні засоби відображаються за вартістю придбання або створення. Після визнання основні засоби обліковуються за історичною вартістю за мінусом суми амортизації. Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені.

Майно та обладнання відображаються за собівартістю, за вирахуванням накопиченого зносу та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Балансова вартість майна та обладнання переглядається на предмет зменшення корисності у разі виникнення подій чи обставин, які б вказували на ймовірність того, що балансова вартість такого активу не може бути відшкодована.

Вибуття об'єкта основних засобів здійснюється у формі продажу активу чи припинення використання, у зв'язку з тим, що організація більше не передбачає отримання вигод пов'язаних з ним (п.67 МСБО 16).

Одиницею обліку основних засобів є окремий об'єкт. Якщо один об'єкт основних засобів складається з частин (компонентів), які мають різний строк корисного використання (експлуатації), то кожна з цих частин визнається в бухгалтерському обліку окремим об'єктом основних засобів. Об'єктом амортизації є первісна вартість основних засобів, зменшена на їх ліквідаційну вартість. Встановлено ліквідаційну вартість основних засобів Товариства таку, що дорівнює нулю. Нарахування амортизації здійснюється протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта починається з дати, коли він став придатним для використання. Базою для нарахування амортизації діючих основних засобів є їх первісна (справедлива)вартість. Строк корисної експлуатації, встановлений для кожного об'єкту, визначається по кожному об'єкту основних засобів постійно діючою комісією Товариства, не

переглядається й враховується як достовірний. Нарахування амортизації проводиться прямолінійним методом щомісячно та пооб'єктно за прямолінійним методом протягом таких строків корисної служби:

Вид основного засобу	Група основних засобів в податковому обліку	Строк корисного використання (років) в податковому обліку
Машини та обладнання, в т.ч. електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми	4	5 - 15 років
Інструменти, прилади, інвентар, меблі	6	до 10 років
Інші основні засоби	9	5 - 15 років

Сума нарахованої амортизації відображається за дебетом рахунку обліку операційних витрат у кореспонденції з рахунком обліку зносу (амортизації) необоротних активів. Залишкова вартість, строки корисної служби та методи нарахування амортизації активів аналізуються наприкінці кожного звітного року і коригуються за необхідності. Нарахування амортизації припиняється, починаючи з місяця, наступного за місяцем вибуття об'єкта основних засобів

Основний засіб знімається з обліку при його вибутті або у випадку, якщо від його подальшого використання не очікується отримання економічних вигід. Фінансовий результат (прибуток або збиток) від вибуття об'єкта основних засобів визначається як різниця між сумою надходжень від вибуття і балансовою вартістю активу і відображається як дохід або витрати (п.68 МСБО 16), включається до звіту про сукупні прибутки та збитки за період, в якому визнання активу припиняється у складі інших операційних прибутків та збитків.

Орендовані основні засоби у Товариства відсутні.

На звітну дату наявні незавершені капітальні інвестиції (нематеріальні активи, не введені в експлуатацію, собівартість яких остаточно не сформована).

До малоцінних необоротних матеріальних активів (далі МНМА) відносяться активи, строк використання яких більше одного року, або операційного циклу, призначаються для використання у господарській діяльності та вартість яких не перевищує 6000,0грн. Малоцінні необоротні матеріальні активи відображаються в бухгалтерському обліку за первісною вартістю, тобто за фактичними витратами на їх придбання, спорудження або виготовлення.

Амортизація малоцінних необоротних матеріальних активів здійснюється протягом строку корисного використання (експлуатації) об'єкта починається з дати, коли він став придатним для використання, об'єктом амортизації є первісна вартість МНМА, зменшена на їх ліквідаційну вартість. Встановлено ліквідаційну вартість, що дорівнює нулю. Строк корисної експлуатації, встановлений для кожного об'єкту, визначається постійно діючою комісією Товариства, не переглядається й враховується як достовірний. Нарахування амортизації проводиться прямолінійним методом щомісячно та пооб'єктно за прямолінійним методом протягом встановлених строків корисної служби.

Бібліотечні фонди відносяться до категорії «Інші необоротні матеріальні активи», амортизація нараховується у першому місяці використання об'єкта в розмірі 50 відсотків його вартості, яка амортизується, та решта 50 відсотків вартості, у місяці їх вибуття з активів (списання з балансу) внаслідок невідповідності критеріям визнання активом.

МНМА знімається з обліку при його вибутті або у випадку, якщо від його подальшого використання не очікується отримання економічних вигід. Фінансовий результат (прибуток або збиток) від вибуття визначається як різниця між сумою надходжень від вибуття і балансовою вартістю активу і відображається як дохід або витрати (п.68 МСБО 16), включається до звіту про сукупні прибутки та збитки за період, в якому визнання активу припиняється у складі інших операційних прибутків та збитків.

8. Облік запасів

Запаси відображаються в бухгалтерському обліку і звітності за базовою оцінкою для визначення запасів - по собівартості (п.9 МСБО 2 «Запаси»). Запасами визнаються активи, які утримуються для споживання під час надання послуг, виконання робіт, управління Товариством та створення умов для звичайної діяльності, обліковуються на рахунку 20 «Виробничі запаси».

Одиницею запасів визначається кожне найменування цінностей.

Товариство визнає запаси як активи, які:

- а) утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;
- б) існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з їх придбанням. Торговельні знижки, інші знижки та інші подібні їм статті вираховуються при визначенні витрат на придбання.

Собівартість одиниці запасів при вибутті визначається відповідно до Положення з бухгалтерського обліку запасів, відображається в бухгалтерському обліку і звітності за базовою оцінкою для визначення запасів - по собівартості (п.9 МСБО 2). Одиницею запасів визначається кожне найменування цінностей. Облік запасів ведеться в кількісному та сумарному вимірі за найменуваннями запасів, на рахунку 22 «Виробничі запаси». Оцінка запасів при списанні чи іншому вибутті здійснюється за методом ідентифікованої собівартості відповідної одиниці.

Малоцінні активи, що використовуються протягом не більш як одного року або операційного циклу, якщо він понад один рік, зараховуються до складу МШП (малоцінні швидкозношувані предмети), незалежно від їх вартості, обліковуються на рахунку 22 «Малоцінні та швидкозношувані предмети». При передачі в експлуатацію вартість МШП у бухгалтерському обліку списується на витрати діяльності, вибуття МШП оцінюється за ідентифікованою собівартістю відповідної одиниці запасів.

Товариство періодично переглядає запаси на предмет погіршення їх якості або старіння, з метою відображення їх в обліку відповідно до вищезазначених пунктів. Оцінка запасів при вибутті здійснюється з використанням методу конкретної ідентифікації їх індивідуальної собівартості.

Балансова вартість реалізованих запасів визнається витратами того періоду, в якому визнається відповідний дохід. Сума будь-якого часткового списання запасів до їх чистої вартості реалізації та всі втрати запасів повинні визнаватися витратами періоду, в якому відбувається часткове списання або збиток. Сума будь-якого сторнування будь-якого часткового списання запасів, що виникає в результаті збільшення чистої вартості реалізації, повинна визнаватися як зменшення суми запасів, визнаної як витрати в періоді, в якому відбулося сторнування.

Вартість запасів, як допоміжних матеріалів для споживання у процесі надання послуг, а саме: канцелярські товари та папір, господарські товари, після придбання Товариство списує на витрати того періоду, в якому їх було використано.

9. Облік коштів та їх еквівалентів

Розрахункові операції Товариство здійснює як в готівковій, так і в безготівковій формах.

Кошти та їх еквіваленти включають кошти на банківських рахунках, кошти в касі, банківські депозити.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів (в тому числі в іноземній валюті) здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути кваліфіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється, їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

Облік грошових коштів ведеться в розрізі валют та в розрізі банків, в яких відкриті поточні та депозитні рахунки. Грошові кошти зберігаються на поточних та депозитних банківських рахунках.

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операції. Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоду, в якому вони виникають.

Товариство складає Звіт про рух грошових коштів за прямим методом, згідно МСФЗ 7 (Фінансові інструменти: розкриття інформації) у якому розкривається інформація про основні надходження та виплати грошових коштів.

Для цілей складання звіту про рух грошових коштів, кошти включають готівкові гроші в касі, на поточних рахунках та інших рахунках у банках а також грошові кошти в дорозі (транзит грошових коштів для купівлі або продажу іноземної валюти), короткострокові високоліквідні вкладення, які можуть бути конвертовані в певну суму грошей і які не є чутливими до істотних ризиків зміни вартості.

До інших рахунків відносяться:

- Рахунки по короткостроковим депозитам зі строком погашення 12 місяців або менше, що підвласні незначному ризику зміни вартості у національній та іноземній валютах.

- Розподільчі рахунки, на яких обліковується валютна виручка, що надійшла від контрагента, але ще не була зарахована банком на поточний рахунок Товариства. Обов'язковий продаж валютної виручки, що регламентований Національним Банком України, здійснюється з розрахункового рахунку.

Операції в інших валютах розглядаються, як операції в іноземній валюті. Операції в іноземній валюті спочатку відображаються у функціональній валюті за офіційним курсом НБУ, що діє на дату здійснення операції. Монетарні активи і зобов'язання, виражені в іноземній валюті, перераховуються у функціональну валюту за курсом НБУ, що діє на звітну дату. Доходи і збитки від курсових різниць, що виникають у результаті розрахунків по операціях і перерахунку монетарних активів і зобов'язань у функціональну валюту за офіційними обмінними курсами НБУ на кінець періоду, відображаються у складі прибутку чи збитку від переоцінки іноземної валюти за звітний період. Інформація відображається

у валюті – українська гривня, датою перерахунку інших валют є останній робочий день місяця по курсу, встановленому НБУ.

Перерахунок за курсами на кінець періоду не застосовується до немонетарних статей, які оцінюються за первісною вартістю. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю, в іноземній валюті, в тому числі інструменти капіталу, перераховуються за курсами обміну на дату визначення справедливої вартості. Вплив змін обмінного курсу на справедливу вартість немонетарних статей, які оцінюються за справедливою вартістю, обліковується у складі прибутків або збитків від зміни справедливої вартості.

Активи й пасиви, виражені в іноземних валютах, перераховуються по офіційних курсах обміну, встановленим Національним Банком України, на кожен дату балансу (за станом на кінець останнього дня кварталу (року)).

Курсові різниці, які виникають при конвертуванні, відображаються у звіті про фінансові результати у тому періоді, у якому відбулося коливання. Результати, виражені в іноземних валютах, перераховуються по курсу обміну на дату здійснення операції.

Курс USD на 31.12. 2017року - 3806,7223 (100)

Курс EUR на 31.12. 2017року - 3349,5424 (100)

Курс RUB на 31.12. 2017року - 4,9909 (10).

10. Облік фінансових інструментів (визнання та класифікація)

Товариство веде облік фінансових інструментів, згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з метою встановлення принципів фінансової звітності, класифікації фінансових інструментів як фінансових активів, фінансових зобов'язань та інструментів власного капіталу, з метою надання доречної та корисної інформації користувачам фінансової звітності.

Товариство визнає у своєму балансі фінансові активи та фінансові зобов'язання тоді, коли воно стає стороною контрактних зобов'язань на інструменти щодо активів, згідно МСБО 32 (Фінансові інструменти: подання). Фінансовий інструмент - контракт, який одночасно приводить до виникнення (збільшення) фінансового активу в одного суб'єкта підприємницької діяльності і фінансового зобов'язання або інструмента власного капіталу в іншого. Фінансові активи та зобов'язання визнаються на дату здійснення операції.

Оцінкою справедливої вартості при первісному визнанні фінансового інструменту, який не має котирування на активному ринку, є ціна операції.

У випадку придбання фінансового активу або фінансового зобов'язання не за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Згідно з МСБО39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», фінансові активи класифікуються на чотири категорії:

- фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток;
- інвестиції, що утримуються до погашення;
- фінансові активи, що є в наявності для продажу;
- позики та дебіторська заборгованість.

У разі скасування реєстрації випуску цінних паперів емітентів Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку або за рішенням суду, подальше визнання їх як активу припиняється і відображається у складі збитків звітного періоду.

Цінні папери, емітента, щодо якого оприлюднено інформацію про порушення справи про банкрутство Товариство оцінює враховуючи очікування надходження майбутніх економічних вигід від таких цінних паперів.

У разі оприлюднення інформації про припинення провадження у справі про банкрутство емітента цінних паперів, вартість цінних паперів такого емітента, а також дебіторську заборгованість боржника Товариство переоцінює відповідно до облікової політики.

Акції українських емітентів, які не перебувають в обігу на організованому фондовому ринку та/або річну фінансову звітність яких отримати неможливо, а також паї/частки господарських товариств, річну фінансову звітність яких отримати неможливо, Товариство оцінює враховуючи за нульовою вартістю.

Справедливу вартість цінних паперів емітентів, обіг яких зупинено Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, Товариство визначає із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід від таких цінних паперів.

10.1. Облік витрат на проведення операцій

Витрати на проведення операції – це додаткові витрати, що безпосередньо пов'язані із придбанням або вибуттям фінансового інструмента. Додаткові витрати – це витрати, що не були б понесені, якби операція не здійснювалась. Витрати на проведення операції включають виплати та комісійні, сплачені агентам (у тому числі працівникам, які виступають у якості торгових агентів), консультантам, брокерам та дилерам; збори, які сплачуються регулюючим органам та фондовим біржам, а також податки та збори, що стягуються при перереєстрації права власності.

Витрати на проведення операції не включають премій або дисконтів за борговими зобов'язаннями, витрат на фінансування, внутрішніх адміністративних витрат чи витрат на зберігання.

10.2. Облікові політики щодо фінансових інвестицій (портфель)

Товариство відносить активи до портфелю «Фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток та класифікуються як призначені для торгівлі»:

а) боргові цінні папери, акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, що використовуються для отримання прибутків у результаті короткотермінових коливань ціни або дилерської маржі та продажу в найближчий час;

б) будь-які інші цінні папери, що визначаються на етапі первісного визнання як такі, що можуть обліковуватись за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки (крім акцій, які не мають котирувальної ціни на активному ринку і справедливую вартість яких неможливо достовірно визначити).

Товариство класифікує фінансові активи як утримані для продажу, якщо в нього є намір продати їх у найближчому майбутньому. Цінні папери, утримані для продажу, спочатку визнаються за первісною вартістю й згодом переоцінюються по справедливій вартості з відображенням переоцінки як прибутку або збитку

Фінансові активи, що придбані в торговий портфель, відносяться до фінансових активів, які переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він класифікується як призначений для торгівлі або є таким після первісного визнання.

Фінансові активи класифікуються як призначені для торгівлі, якщо вони:

- придбані або прийняті з метою їх продажу у найближчому майбутньому;
- при первісному визнанні є частиною портфелю ідентифікованих фінансових інструментів, управління якими здійснюється спільно, та недавні операції з якими засвідчують тенденцію до отримання короткострокового прибутку; або
- є похідними інструментами (за винятком похідних інструментів, що представляють собою договори фінансової гарантії або класифіковані та ефективні інструменти хеджування).

Фінансові інвестиції (крім інвестицій, що утримуються Товариством до їх погашення або обліковуються за методом участі в капіталі) на дату балансу відображаються за справедливою вартістю. Сума збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інвестицій на дату балансу (крім інвестицій, що обліковуються за методом участі в капіталі) відображається у складі інших доходів або інших витрат відповідно.

Порядок переоцінки довгострокових та поточних фінансових інвестицій та механізм визначення справедливої вартості регулюється МСБО 39 (Фінансові інструменти: визнання та оцінка) та МСФЗ 3 (Оцінка справедливої вартості).

Пункт 5.7.5 МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» передбачена можливість при первісному визнанні прийняти нескасоване рішення представляти в іншому сукупному доході подальші зміни справедливої вартості інвестиції в дольовий інструмент, який не утримується для торгівлі (його придбання має стратегічний характер і даний інструмент не передбачається до продажу, принаймні, у найближчому майбутньому). Дооцінка таких дольових інструментів, які обліковуються за переоціненою вартістю, прямо переноситься до нерозподіленого прибутку. Таке перенесення можливе двома шляхами: одноразово — під час вибуття активу чи на пропорційно-часовій основі по мірі нарахування амортизації (п. 41 МСБО 16 та п. 87 МСБО 38). Перенесення дооцінки до нерозподіленого прибутку не здійснюється через прибуток або збиток, накопичена сума дооцінки за кредитом субрахунків 411, 422 списується по дебету в кредит рахунку 44 «Нерозподілений прибуток».

На кожен звітну дату (дату балансу) Товариство визначає, чи відбулося знецінення фінансового активу або групи фінансових активів.

Ознаками знецінення можуть бути:

- погіршення ситуації на ринку,
- збільшення факторів галузевого ризику,
- погіршення фінансового стану емітента,
- порушення порядку платежів,
- висока ймовірність банкрутства емітента
- визнання зниження кредитного рейтингу рейтинговим агентством.

Вартість фінансових активів після первісного визнання переглядається в кінці кожного звітного періоду. Переоцінка довгострокових та поточних фінансових інвестицій (крім інвестицій, які перебувають у власності Товариства до їх погашення або обліковуються за методом участі в капіталі) на дату балансу відображається за справедливою вартістю. Сума збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інвестицій на дату балансу відображається у складі інших доходів або інших витрат відповідно.

Періодична переоцінка вартості фінансових інвестицій на дату балансу, на дату формування проміжної та річної фінансової звітності здійснюється Товариством з використанням одного з трьох методів визначення справедливої вартості:

1) за біржовим курсом на організованих фондових ринках на ідентичні активи, до яких Товариство може мати доступ на дату оцінки;

2) за цінами котирування на організованих фондових ринках на ідентичні активи, до яких Товариство може мати доступ на дату оцінки;

3) за зовнішніми даними, які можна визначити для відповідної інвестиції.

Оцінку вартості фінансових інвестицій Товариства, які не мають котирування на організованому фондовому ринку, справедливу вартість яких достовірно визначити неможливо, Товариство відображає на дату балансу за собівартістю придбання, згідно з МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Втрати від зменшення корисності фінансових інвестицій Товариство відображає у складі інших витрат з одночасним зменшенням балансової вартості фінансових інвестицій. Зменшення балансової вартості фінансових інвестицій Товариство відображає в бухгалтерському обліку тільки на суму, що не призводить до від'ємного значення вартості фінансових інвестицій. Фінансові інвестиції, які внаслідок зменшення їх балансової вартості досягають нульової вартості, Товариство відображає в бухгалтерському обліку у складі фінансових інвестицій за нульовою вартістю.

Періодична переоцінка вартості інвестицій на дату балансу забезпечує прозорість фінансової звітності для користувачів, надає об'єктивну оцінку його фінансового стану і результатів діяльності.

Фінансові інвестиції, оцінені за справедливою вартістю, які можуть бути вільно реалізовані в будь-який момент, з відображенням результатів переоцінки як прибутку або збитку, у бухгалтерському обліку обліковуються як поточні фінансові інвестиції на субрахунках рахунку 352. Фінансові інвестиції на строк, що перевищує один рік відображаються як довгострокові фінансові інвестиції та обліковуються на субрахунках 141, 142, 143.

10.3. Інвестиції, наявні для продажу

Наявні для продажу фінансові активи - це непохідні фінансові активи, які спеціально віднесені до даної категорії або які не були віднесені до інших категорій. Після первісного визнання фінансові активи, наявні для продажу, оцінюються за справедливою вартістю, а нереалізований прибуток або збиток визнаються в іншому сукупному прибутку.

До наявних для продажу фінансових активів відносяться:

а) боргові цінні папери з фіксованою датою погашення, які Товариство не має наміру або не має змоги тримати до дати їх погашення;

б) цінні папери, які Товариство готове продати у зв'язку із зміною ринкових відсоткових ставок, потребами, пов'язаними з ліквідністю, а також наявністю альтернативних інвестицій;

в) акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, за якими неможливо достовірно визначити справедливу вартість;

г) фінансові інвестиції в асоційовані та дочірні компанії, що придбані та/або утримуються виключно для продажу протягом 12 місяців;

д) частки у статутному капіталі компанії, що не є асоційованими або дочірніми;

е) інші цінні папери, придбані з метою утримання їх у портфелі на продаж.

При вибутті інвестиції накопичений прибуток або збиток, раніше відображені в іншому сукупному прибутку, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за період. Відсотки, зароблені або сплачені за інвестиціями, відображаються у фінансовій звітності як відсоткові доходи або витрати, з використанням ефективної ставки відсотка. Дивіденди, зароблені з інвестицій, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки в момент отримання прав на них.

Якщо зменшення справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнано в іншому сукупному прибутку, і при цьому є об'єктивне свідчення знецінення активу, то накопичений збиток, визнаний у складі іншого сукупного доходу, повинен бути виключений зі складу капіталу і визнаний у прибутку чи збитку, навіть якщо визнання фінансового активу не було припинено.

Сума накопиченого збитку, виключена з капіталу і визнана у прибутку чи збитку, являє собою різницю між витратами на придбання активу (за вирахуванням отриманих виплат основної суми та амортизації) та поточною справедливою вартістю, за вирахуванням збитку від знецінення цього фінансового активу, раніше визнаного в прибутку чи збитку.

10.4. Облік інвестицій, що утримуються до погашення

Інвестиції, що утримуються до погашення - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами, або платежами, які підлягають визначенню, а також фіксованим строком погашення, що їх суб'єкт господарювання має реальний намір та здатність утримувати до погашення.

До інвестицій, що утримуються до погашення, Товариство відносить облігації, що їх Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Прибуток або збиток визнається у прибутку або збитку в процесі амортизації.

10.5. Справедлива вартість

Справедлива вартість - це ціна, яка була б отримана від продажу активу або сплачена за зобов'язанням при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки.

Фінансовий актив відноситься до фінансових активів, які переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він класифікується як призначений для торгівлі або є таким після первісного визнання. Товариство класифікує фінансові активи як утримані для продажу, якщо в нього є намір продати їх у найближчому майбутньому. Цінні папери, утримані для продажу, спочатку визнаються за первісною вартістю й згодом переоцінюються по справедливій вартості з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Найкращим свідченням справедливої вартості є ціна на активному ринку. Активний ринок – це ринок, на якому операції щодо активів і зобов'язань мають місце із достатньою частотою та в достатніх обсягах для того, щоб забезпечити інформацію щодо ціноутворення на поточній основі.

Справедлива вартість фінансових інструментів, що торгуються на активному ринку, вимірюється як добуток ціни котирування на ринку за окремим активом або зобов'язанням та їх кількості, що утримується Товариством.

Портфель похідних фінансових інструментів або інших фінансових активів і фінансових зобов'язань, які не торгуються на активному ринку, оцінюється за справедливою вартістю групи фінансових активів і фінансових зобов'язань на основі ціни, яка буде отримана від продажу чистої довгої позиції (активу) за певною групою ризику або від продажу чистої короткої позиції (зобов'язання) за певною групою ризику при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки.

Методи оцінки, що ґрунтуються на нещодавніх операціях на ринку на загальних умовах або на фінансових даних об'єктів інвестицій, застосовуються для оцінки справедливої вартості для певних фінансових інструментів, щодо яких відсутня зовнішня ринкова інформація щодо ціноутворення.

Оцінки справедливої вартості аналізуються за рівнями ієрархії справедливої вартості (перехід з рівня на рівень здійснюється на кінець звітного періоду) наступним чином:

- за цінами котирування (без застосування коригувань) на активних ринках для ідентичних активів та зобов'язань;
- це методики оцінки з усіма суттєвими параметрами, наявними для спостереження за активами та зобов'язаннями, безпосередньо (тобто, ціни) або опосередковано (тобто, визначені на основі цін),
- оцінки, які не базуються виключно на наявних на ринку даних (тобто, оцінка вимагає значного застосування параметрів, за якими відсутні спостереження).

Справедлива вартість - сума, за якою може бути здійснений обмін активу або оплата зобов'язання в результаті операцій між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами.

За справедливую вартість цінного папера в портфелі Товариства на продаж береться останнє розраховане протягом торговельного дня значення поточної ціни (ціна закриття) за даними оприлюднених котирувань цінних паперів на фондових біржах за станом на час закриття останнього біржового дня звітного кварталу (року). Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за ціною закриття на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший.

У разі якщо достовірна оцінка справедливої вартості цінного папера в портфелі Товариства на продаж більше не доступна, тоді прийнятним є облік фінансового активу за собівартістю, а не за справедливою вартістю, справедлива вартість балансової суми фінансового активу стає його новою собівартістю. Наприкінці кожного звітного періоду фінансові активи, які обліковуються за собівартістю, оцінюються на наявність об'єктивного свідчення того, що корисність фінансового активу зменшується.

10.6. Облік інвестицій в інструменти власного капіталу

До інвестицій в інструменти власного капіталу належать корпоративні права. Зміни у власному капіталі між початком і кінцем звітного періоду відображають зменшення або збільшення чистих активів протягом звітного періоду, а також загальну зміну доходів та витрат, включаючи прибутки та збитки (за винятком змін операцій з власниками, таких як внески до статутного капіталу, та витрат, пов'язаних з такими операціями.). МСБО 39 відрізняє фінансовий актив у вигляді інвестицій в інструменти власного капіталу, які не мають ринкової ціни котирування на активному ринку і справедливую вартість яких не можна достовірно оцінити, які оцінюються за собівартістю з урахуванням зменшення корисності.

10.7. Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнання фінансових активів, коли:

- активи погашені або права на отримання грошових потоків від активів інакше втратили свою чинність :

- Товариство передало права на отримання грошових потоків від фінансових активів або уклала угоду про передачу всіх ризиків і вигод, пов'язаних з володінням активами.

Вибуття фінансових інвестицій, утриманих для продажу, Товариство оцінює за середньозваженою собівартістю.

11. Облік позик та дебіторської заборгованості

Поточна дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості, яка виникає в ході нормального операційного циклу або оборотних активів Товариства. Позики та дебіторська заборгованість

- це непохідні фінансові активи, мають фіксований термін погашення і не мають котирувань на активному ринку. Дебіторська заборгованість визнається активом, якщо існує можливість одержання Товариством майбутніх економічних вигід і може бути вірогідно визначена її сума. Облік ведеться згідно МСБО39 (Фінансові інструменти: Визнання та оцінка).

Класифікація дебіторської заборгованості проводиться в момент її визнання, а далі на кожну дату балансу (за станом на кінець останнього дня кварталу (року)).

Для визначення того, до якого виду (довгострокова чи поточна) належить наявна дебіторська заборгованість, Товариством проводиться аналіз строків оплати (погашення) цієї заборгованості, передбачених відповідними договорами. У випадку, коли дебіторська заборгованість, що раніше була класифікована як довгострокова, на дату балансу не відповідає визначеним критеріям, вона переноситься на рахунки обліку поточної дебіторської заборгованості для забезпечення правильного складання фінансової звітності Товариства.

До складу довгострокової дебіторської заборгованості Товариство відносить всю дебіторську заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців.

Дебіторська заборгованість поділяється на наступні види:

- Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги (до складу дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги відноситься дебіторська заборгованість за вже реалізовані фінансові інвестиції та надані роботи або послуги (виручку, за якими вже відображено), не оплачені покупцями).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами (за статтею дебіторська заборгованість за виданими авансами, відображується сума авансів, наданих іншим підприємствам у рахунок наступних поставок).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом (до дебіторської заборгованості за розрахунками з бюджетом включається дебіторська заборгованість фінансових і податкових органів, а також переплата за податками, зборами та іншими платежами до бюджету).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів (до складу дебіторської заборгованості з нарахованих доходів відноситься дебіторська заборгованість по сумах нарахованих дивідендів, відсотків, роялті, що підлягають надходженню).

- Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків (за статтею дебіторська заборгованість за внутрішніми розрахунками включається дебіторська заборгованість пов'язаних сторін та дебіторська заборгованість із внутрішніх розрахунків).

- Інша поточна дебіторська заборгованість (до складу іншої поточної дебіторської заборгованості відноситься дебіторська заборгованість за договорами безвідсоткової поворотної фінансової допомоги та інша дебіторська заборгованість).

- Довгострокова дебіторська заборгованість (до складу довгострокової дебіторської заборгованості відноситься вся дебіторська заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців. Подальший облік такої заборгованості відбувається за принципами, наведеними вище).

Відповідно до принципу обачності та з метою покриття у майбутньому безнадійної дебіторської заборгованості Товариство нараховує резерв сумнівних боргів. В розрахунку резерву сумнівних боргів враховується вся сума простроченої на дату балансу дебіторської заборгованості за цінні папери, за послуги депозитарної установи, брокерські послуги та інші послуги. Величина резерву сумнівних боргів визначається на основі платоспроможності окремих дебіторів

Для визначення на дату балансу чистої реалізованої вартості дебіторської заборгованості, Товариство обчислює величину резерву сумнівних боргів. Відшкодування сум безнадійної заборгованості за рахунок резерву сумнівних боргів Товариство здійснює відповідно до Податкового Кодексу. Резерв сумнівних боргів використовується для відшкодування заборгованості, яка визнана безнадійною на підставі рішення Керівництва Товариства.

Виключення безнадійної дебіторської заборгованості з активів здійснюється Товариством з одночасним зменшенням величини резерву сумнівних боргів. У разі недостатності суми нарахованого резерву сумнівних боргів безнадійна дебіторська заборгованість списується з активів Товариства на інші операційні витрати

12. Резерви

Товариство створює резерви, якщо має поточне зобов'язання, що виникло в результаті минулої події, та є значна ймовірність того, що для погашення зобов'язання буде потрібен відтік економічних вигід, і може бути зроблена надійна оцінка суми такого зобов'язання. Витрата, що відноситься до резерву, відображається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період за вирахуванням відшкодування.

Потенційні (умовні) зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, за винятком випадків, коли існує ймовірність того, що для погашення зобов'язання відбудеться вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і при цьому сума таких зобов'язань може бути достовірно оцінена.

Товариство створює резерв по витратах на оплату відпусток. Резерв по відпустках розраховується на дату балансу, враховуючи належну працівникам кількість днів відпустки станом на звітну дату та їх середню заробітну плату. Резерв відпусток відображається у фінансовій звітності, як поточні забезпечення

Резерв сумнівних боргів - обов'язковий резерв, який формується з метою покриття можливих збитків Товариства в результаті непогашення боржником сумнівної чи безнадійної дебіторської заборгованості. Нарахування суми резерву відображається у складі інших операційних витрат.

У разі, відшкодування дебітором Товариству суми боргу, раніше визнаного безнадійним і списаного за рахунок резерву сумнівних боргів, сума боргу відновлюється у резерві сумнівних боргів з одночасним відображенням такої суми у складі доходів звітного періоду.

13. Визнання та облік доходів та витрат

Облік ведеться відповідно до МСБО 18 (дохід) та Податкового Кодексу України (далі по тексту - ПКУ) і ґрунтується на принципі відповідності доходів і витрат, об'єкт оподаткування визначається без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці. Прийняте рішення зазначене у податковій декларації з податку на прибуток Товариства за 2015 рік і діє до будь-якого наступного року, коли річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку перевищить двадцять мільйонів гривень. Починаючи з такого року об'єкт оподаткування буде визначатися шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці.

Дохід – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Товариства, коли чисті активи збільшуються в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід визнається, коли є ймовірність надходження економічних вигід, пов'язаних з операцією. Дохід оцінюється за справедливою вартістю компенсації, яка була отримана або підлягає отриманню. Якщо виникає невизначеність виникає стосовно оплати суми, яка вже включена до доходу, але стала сумою безнадійної заборгованості, така сума визнається як витрати,

Доходи та витрати, пов'язані з тією самою операцією або іншою подією, визнаються одночасно. Доходи і витрати відображаються в тому періоді, в якому товари(послуги) були реально надані і була завершена передача пов'язаних з цими товарами (послугами) ризиків і економічних вигід, незалежно від того, чи була проведена фактична оплата таких товарів (послуг) .

Процентні доходи та витрати Товариства класифікуються як фінансові доходи і витрати.

Для цілей оподаткування до доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами обліку та МСБО 18, включається дохід від реалізації товарів, робіт, послуг, інші операційні доходи, фінансові доходи та інші доходи.

Витрати – це зменшення активів, або збільшення зобов'язань, що призводить до зменшення власного капіталу Товариства (за винятком зменшення капіталу внаслідок його вилучення або розподілу власниками), за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витрати звітного періоду визнаються за умови, що ці витрати були достовірно оцінені, одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Витрати, які неможливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені. Визнання витрат відбувається одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Доходи і витрати відображаються в тому періоді, в якому товари(послуги) були реально надані і була завершена передача пов'язаних з цими товарами (послугами) ризиків і економічних вигід, незалежно від того, чи була проведена фактична оплата таких товарів (послуг). Для визначення фінансового результату звітного періоду доходи звітного періоду порівнюються з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів.

Доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення незалежно від дати надходження або сплати коштів.

Витрати на податок на прибуток включає податок на прибуток підприємства, розрахований у відповідності до вимог Податкового Кодексу України.

Формування витрат при визначенні фінансового результату до оподаткування за звітний податковий період, здійснюється виходячи з міжнародних стандартів фінансової звітності, відображається з одночасним використанням рахунків класу 8 «Витрати за елементами» та класу 9 «Витрати діяльності» на рахунках 93 "Витрати на збут", 92 "Адміністративні витрати", 94 "Інші витрати операційної діяльності".

14. Операційна оренда

Оренда офісного приміщення не відповідає жодному з критеріїв фінансової оренди, тому обліковується як операційна оренда. Операційні орендні платежі відображаються як витрати у звіті про фінансові результати протягом періоду оренди.

Оренда приміщення для розташування офісу Товариства, за умовами якої орендодавець зберігає за собою всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на об'єкт оренди, класифікується як операційна оренда. Витрати за договорами операційної оренди рівномірно списується на витрати протягом строку оренди і включаються до складу адміністративних витрат по факту їх отримання.

Товариство отримувало протягом звітного періоду доходи від надання офісного приміщення в операційну суборенду. Дохід за договорами операційної суборенди відображено у звітах протягом строку суборенди у складі інших операційних доходів.

15. Податок на прибуток

Поточний податок – сума податків на прибуток, що підлягають сплаті щодо оподаткованого прибутку за звітний період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті (відшкодуванню).

Поточні податкові зобов'язання за поточний і попередній періоди оцінюються за сумою, яку передбачається сплатити податковим органам із застосуванням ставок оподаткування та податкового законодавства, що діють в Україні до кінця звітного періоду.

Керівництво періодично здійснює оцінку позицій, відображених у податкових деклараціях, щодо яких відповідне податкове законодавство може бути по-різному інтерпретовано.

16. Власний капітал.

Власний капітал ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» складається зі статутного капіталу Товариства, додаткового капіталу, резервного капіталу, прибутку/збитку та неоплаченого капіталу,

Керівництво вважає власний капітал як основне джерело формування фінансових ресурсів. Завданнями управління капіталом є: забезпечення здатності Товариства продовжувати функціонувати як підприємство, що постійно діє, з метою отримання прибутків, а також забезпечення фінансування операційних потреб. Політика Товариства по управлінню капіталом направлена на забезпечення і підтримку його оптимальної структури з метою зменшення сукупних витрат по залученню капіталу.

Станом на 31.12.2017р. власний капітал Товариства становить 20 021 тис. грн. та складається з наступних складових:

- Зареєстрований (пайовий) капітал – 19641 тис.грн.,
- Додатковий капітал - 215 тис.грн.,
- Резервний капітал - 69 тис. грн.,
- Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) – 69 тис. грн.
- Неоплачений капітал - відсутній,

Статутний капітал Товариства на дату фінансової звітності сплачений грошовими коштами повністю, 100% від зареєстрованого капіталу.

17. Облік зобов'язань (кредиторська заборгованість)

Кредиторська заборгованість – це фінансове зобов'язання, що визначається як заборгованість перед іншими особами, яку Товариство зобов'язане погасити. Первісне визнання та подальша оцінка кредиторської заборгованості відбувається відповідно до МСБО 39.

Зобов'язання визначається, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигод у майбутньому внаслідок його погашення. Класифікація зобов'язань (довгострокове чи поточне) проводиться в момент їх визнання, а потім – на кожну дату балансу (за станом на кінець останнього дня кварталу (року)).

Кредиторська заборгованість відображена як поточна, зі сподіванням на погашення в ході свого нормального операційного циклу. Зобов'язання не утримуються з метою продажу, зобов'язання підлягають максимальному погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду. Облік ведеться згідно МСФЗ 7 (Фінансові інструменти: розкриття інформації)

Для визначення того, до якого виду належить явне зобов'язання, проводиться аналіз строку погашення цього зобов'язання, передбаченого відповідною угодою. У випадку, коли зобов'язання, що раніше було класифіковано як довгострокове, на дату балансу не відповідає визначеним критеріям, воно переноситься на рахунки обліку поточних зобов'язань для забезпечення правильного складання фінансової звітності Товариства.

З метою більш досконалого розкриття інформації про поточну кредиторську заборгованість за товари, роботи та послуги, поставка яких очікується у нормальному операційному періоді, така заборгованість відображається у статті «Поточні зобов'язання за розрахунками по одержаних авансах».

Поточна кредиторська заборгованість розподіляється на види:

- Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги (до складу кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги ризиками відносить кредиторську заборгованість за вже придбані фінансові інвестиції чи інші активи та отримані роботи або послуги (витрати за якими вже відображено в обліку та ще не оплачено).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом (до складу кредиторської заборгованості за розрахунками з бюджетом відноситься кредиторська заборгованість за всіма видами платежів до бюджету, включаючи податки з працівників. Облік ведеться на субрахунках у розрізі окремих податків, платежів та зборів).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування (відображається кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування за відрахуваннями на загальнообов'язкове державне соціальне страхування).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці (заборгованість за розрахунками з оплати праці, включаючи депоновану заробітну плату).

- Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками за одержаними авансами (до складу кредиторської заборгованості за розрахунками за одержаними авансами відноситься кредиторська

заборгованість, що утворилася в результаті отримання грошових коштів від покупців, а роботи або послуги ще не виконані або не надані).

- Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків (включає кредиторську заборгованість, що виникає у результаті операцій із пов'язаними сторонами, такими як учасники Товариства).

- Інші поточні зобов'язання (до складу інших поточних зобов'язань включається вся інша кредиторська заборгованість, яка не була віднесена до інших категорій).

- Інші довгострокові зобов'язання (до складу довгострокової кредиторської заборгованості відноситься вся кредиторська заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців).

Товариство оцінює вплив ефекту вартості грошових коштів у часі на статті короткострокової кредиторської заборгованості, як несуттєвий, тому враховує її за номінальною вартістю. Списання фінансового зобов'язання (або його частини) здійснюється Товариством на підставі рішення, прийнятого Керівником Товариства, тоді коли зазначене в договорі зобов'язання виконане, анульоване або строк його дії минув.

18. Оцінки та судження в застосуванні облікової політики

Товариство робить оцінки й допущення, які впливають на суму активів і зобов'язань, що відображаються у наступному звітному періоді. Оцінки й припущення аналізуються на постійній основі й ґрунтуються на досвіді керівництва й інших факторів, включаючи очікування відносно майбутніх подій, які, на думку керівництва, є обґрунтованими у світлі поточних обставин. У процесі застосування облікової політики керівництво також використовує професійні судження й оцінки. Такі судження також включають правомірність припущення щодо безперервності діяльності Товариства.

18.1 Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- надає достовірну інформацію про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;

- відображає повну економічну сутність операцій, інших подій або умов, є вільною від будь-яких упереджень;

- фінансова звітність є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у такому порядку:

а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;

б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

18.2 Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість цінних паперів, що перебувають в обігу на організаційно оформлених ринках, визначається за їх ринковою вартістю. Цінні папери, що не перебувають в обігу на організаційно оформлених ринках, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

18.3 Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають відношення до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображено в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

18.4 Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

18.5 Використання ставок дисконтування

Коли вплив зміни вартості грошей у часі є суттєвим, сума забезпечення визначається шляхом дисконтування прогнозних потоків грошових коштів із застосуванням ставки дисконту. Для дисконтування використовується ефективна ставка відсотка.

Товариством прийнято рішення при дисконтуванні грошових потоків використовувати облікову ставку НБУ, яка діяла на момент виникнення заборгованості або на дату балансу.

18.4 Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва Товариства за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

19. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСБО 39 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна та подальша оцінка депозитів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний	Ціна закриття біржового торгового дня, за відсутності визначеної ціни на дату оцінки, виходить з останньої балансової вартості, фінансова звітність емітента
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює її номінальній вартості.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

20. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах за 2017 рік

20.1. Дохід від реалізації

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Дохід від надання брокерських послуг	1 202	542

Дохід від надання послуг депозитарної установи	275	183
Дохід від реалізації фінансових інвестицій	10 361	7 592
Дохід від реалізації інших послуг	53	42
	11 891	8 359

20.2. Собівартість реалізації

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Собівартість реалізованих фінансових інвестицій	9 734	7 500
Всього:	9 734	7 500

20.3. Інші операційні доходи

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Отримані відсотки банків	369	501
Доходи від дооцінки цінних паперів, що оцінюються за справедливою вартістю	1 293	0
Дохід від операційної курсової різниці	956	29
Дохід від реалізації необоротних активів	798	0
Інші операційні доходи	1 178	15
Всього :	4 594	545

20.4. Інші операційні витрати

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Витрати від операційної курсової різниці	32	47
Собівартість реалізованих необоротних активів	99	0
Втрати від уцінки цінних паперів, що оцінюються за справедливою вартістю	0	19
Інші витрати	757	176
Всього :	888	242

20.6. Інші витрати

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Інші неопераційні витрати	139	36
Всього:	139	36

20.7. Витрати на збут

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Амортизація основних засобів і нематеріальних активів	61	4
Витрати на оплату праці персоналу по збуту	756	214
Відрахування на соціальні заходи	172	41
Послуги ПАТ «Українська біржа»	61	125
Послуги Національного депозитарія	74	57
Послуги РЦ (кліринг)	25	41
Витрати на рекламу і маркетинг	75	0
Інші послуги	92	133
Всього:	1 316	615

20.8. Адміністративні витрати

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Витрати на оплату праці адмін. персоналу	612	106
Відрахування на соціальні заходи	132	24
Амортизація основних засобів і нематеріальних активів	122	56
Витрати на оренду приміщення для офісу	2680	129
Витрати на комунальні послуги	60	61
Витрати на підвищення кваліфікації персоналу	26	17
Телекомунікаційні послуги, мобільний зв'язок	114	17
Аудиторські послуги	165	4
Супровід програмного забезпечення	61	6

Витрати на інформаційне забезпечення	78	2
Послуги банків	84	2
Витрати на канцелярські товари	45	19
Інші послуги	173	26
Всього:	4 353	469

20.9. Нематеріальні активи

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Первісна вартість початок року	42	41
Надходження нематеріальних активів протягом року	68	1
Вибуття нематеріальних активів протягом року	13	0
Накопичена амортизація	3	29
Залишкова вартість на кінець року	94	13

20.10. Основні засоби

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Первісна вартість основних засобів на початок року	114	112
Надходження основних засобів	1768	2
Вибуття основних засобів протягом року	110	0
Накопичена амортизація основних засобів	93	52
Залишкова вартість основних засобів на кінець року	1679	62

20.11. Інші необоротні матеріальні активи

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Первісна вартість інших необоротних активів на початок року	173	173
Надходження інших необоротних активів	631	0
Вибуття інших необоротних активів протягом року	155	0
Накопичена амортизація інших необоротних активів	73	95
Залишкова вартість інших необоротних активів на кінець року	576	78

20.12. Дебіторська заборгованість

в тис.грн

Найменування статей	2017р	2016р
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	365	240
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	2	0
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	29	0
Інша поточна дебіторська заборгованість	431	0
Всього:	827	240

20.13. Поточні фінансові інвестиції

На балансі Товариства у складі поточних інвестицій обліковуються цінні папери (акції прості іменні, облігації підприємств) українських емітентів, операції по яким проводяться на первинному та вторинному ринку. Справедлива вартість цінних паперів була переглянута на дату складання фінансової звітності.

Номенклатура	2017р	2016р
Акції прості іменні	621	621
Акції корпоративних інвестиційних фондів	129	101
Облігації підприємств	3 353	7 539
Всього вартість поточних фінансових інвестицій	4 103	8 261

20.14. Грошові кошти

Оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості. Товариство складає Звіт про рух грошових коштів згідно з МСФО 7 «Звіт про рух грошових коштів» прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів.

Тип активу	31 грудня 2017р. тис. грн	31 грудня 2017р. тис. грн
Банківські рахунки, в грн.	7	426
Банківські рахунки (EUR)	0	0

Банківські рахунки (USD)	0	1
Банківські депозити, в грн.	10 866	2001
Всього грошових коштів:	10 893	2 428

20.15. Інші оборотні активи

Грошові кошти клієнтів Товариства на поточних рахунках в банках, на колективних клірингових рахунках в ПАТ «Розрахунковий центр», дебіторська заборгованість клієнтів за договорами на брокерське обслуговування відображаються у складі інших оборотних активів та складають:

Тип активу	31 грудня 2017р. тис. грн.	31 грудня 2016р. тис. грн.
Грошові кошти клієнтів на поточних рахунках в банках (USD)	3 144	1
Кошти на клірингових рахунках клієнтів в банку	1 613	999
Дебіторська заборгованість клієнтів за договорами на брокерське обслуговування та гарантійне забезпечення для торгівлі на строковому ринку на	10 431	545
Всього:	15 188	1 545

20.16. Власний капітал

Зареєстрований статутний капітал Товариства станом на 31.12.2017 року сплачений грошовими коштами повністю. Неоплаченої частини статутного капіталу немає. Статутний капітал має наступні складові:

Тип активу	31 грудня 2017р. тис. грн.	31 грудня 2016р. тис. грн.
Зареєстрований статутний капітал	19 641	9 100
Додатковий капітал	215	135
Резервний капітал	69	68
Нерозподілений прибуток/збиток	96	76
Всього:	20 021	9 379

20.17. Поточні зобов'язання

Станом на звітні дати поточні зобов'язання за розрахунками включають

Тип активу	31 грудня 2017р. тис. грн.	31 грудня 2016р. тис. грн.
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	55	281
Кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом, в тому числі з податку на прибуток	135	92
Кредиторська заборгованість за одержаними авансами	4	7
Всього:	194	380

20.18. Поточні забезпечення

На основі судження керівництва, враховуючи ризики та невизначеності майбутніх подій, можливість відхилення фактичних витрат від очікуваних, сформовано поточні забезпечення на кінець звітного періоду в розмірі очікуваної вартості:

Тип активу	31 грудня 2017р. тис. грн.	31 грудня 2016р. тис. грн.
Резерв сумнівних боргів	10	17
Резерв оплати відпусток	14	30
Всього:	24	47

20.19. Інші поточні зобов'язання

Інші поточні зобов'язання (у т.ч. кредиторська заборгованість за договорами на брокерське обслуговування, кредиторська заборгованість за господарськими договорами для внутрішніх потреб Товариства) відображаються у складі інших поточних зобов'язань:

Тип активу	31 грудня 2017р. тис. грн.	31 грудня 2016р. тис. грн.
Кредиторська заборгованість клієнтів за договорами на брокерське обслуговування, гарантійному забезпеченню для торгівлі на строковому ринку на ПАТ «Українська біржа»	9 561	2 805
Кредиторська заборгованість по розрахункам з клієнтами по дивідендам, процентам та доходам за облігаціями.	3 550	63
Всього:	13 111	2 868

21. Розкриття інформації щодо управління фінансовими ризиками

21.1. Управління ризиками

Управління ризиками здійснюється керівництвом Товариства на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

Основними цілями управління фінансовими ризиками є визначення лімітів ризику й нагляд за тим, щоб ці ліміти не перевищувались. Управління операційними та юридичними ризиками має на меті забезпечення належного функціонування внутрішніх процедур та політики здійснення господарської діяльності Товариства, що спрямовані на мінімізацію цих ризиків. Політика управління ризиками Товариства визначається з метою виявлення, аналізу та управління ризиками, з якими стикається Товариство, встановлення належних лімітів ризиків і засобів контролю за ними, постійного моніторингу рівнів ризиків і дотримання лімітів.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками у нестабільному ринковому середовищі, ситуація може суттєво змінюватись внаслідок впливу суб'єктивних та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Діяльність Товариства чутлива до впливу різних ризиків, пов'язаних з фінансовими інструментами, у зв'язку з цим управління ризиками направлене на мінімізацію потенційних негативних наслідків для фінансових операцій. Керівництво Товариства несе відповідальність за управління ключовими ризиками, розробку та впровадження процедур управління ризиками та контролю, а також за укладення договорів з контрагентами.

Політика і процедури управління ризиками регулярно переглядаються керівництвом Товариства з метою відображення змін ринкових умов, продуктів і послуг, що пропонуються, та провідних практик, аналізу управління ризиками, встановлення належних лімітів ризиків і засобів контролю за ними, постійного моніторингу рівнів ризиків і дотримання їх лімітів, для уникнення збитків, які пов'язані з прийняттям неефективних управлінських рішень, помилками, які були допущені під час їх прийняття, а також з неналежною реалізацією рішень, для запобігання ризику втрати ділової репутації - ризику виникнення збитків, пов'язаних зі зменшенням кількості клієнтів або контрагентів.

21.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в цінні папери та інші фінансові інструменти.

21.3 . Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Валютні ризики Товариства можуть виникати у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті та наявності на балансі грошових коштів в іноземній валюті. На звітну дату власні валютні кошти відсутні.

21.4. Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і мати вплив на доходи Товариства, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок, постійно здійснює моніторинг відсоткових ризиків шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість активів Товариства.

21.5. Управління капіталом

Керівництво Товариства здійснює управління капіталом, з метою забезпечення здатності Товариства продовжувати функціонувати як підприємство, що постійно діє з метою отримання прибутків та здатністю забезпечення фінансування операційних потреб, здійснення капітальних вкладень, дотримання стратегії розвитку Товариства. Керівництво Товариства постійно здійснює огляд його структури, аналізує вартість капіталу та його складові, переглядає політику і процедури управління ризиками з метою збереження спроможності Товариства продовжувати свою діяльність та забезпечення доходу для учасників Товариства та інші виплати іншим зацікавленим сторонам.

21.6. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – це ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу, виникнення збитків у Товариства у зв'язку з неможливістю своєчасного виконання ним в повному обсязі своїх фінансових зобов'язань, не зазнавши при цьому неприйнятних втрат, внаслідок відсутності достатнього обсягу високоліквідних активів.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності, проводить аналізи термінів платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими та

грошовими потоками, а також контролює рух грошових коштів від операційної діяльності, з метою забезпечення постійної наявності коштів, необхідних для виконання усіх зобов'язань у визначені терміни. Політика ліквідності Товариства перевіряється і затверджується Керівництвом Товариства. Управління ризиками Товариства направлене на відстеження динаміки фінансового ринку України і зменшення його потенційного негативного впливу на результати діяльності Товариства.

Товариство дотримується вимог щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками, затверджених Рішенням НКЦПФР від 01.10.2015р. № 1597.

Станом на 31.12.2017р. пруденційні показники Товариства становлять:

№	Назва показника	Нормативне значення	Розрахункове значення на 31.12.2017р.
1	Показник мінімального розміру регулятивного капіталу	не менше 7 000 000,00 грн.	15 701 155,35 грн.
2	Норматив адекватності регулятивного капіталу, %	не менше 8 %	113,2349
3	Норматив адекватності капіталу першого рівня, %	не менше 4,5 %	113,2349
4	Коефіцієнт фінансового левериджу	в межах від 0 до 3	0,6641
5	Коефіцієнт абсолютної ліквідності	не менше 0,2	2,9099
6	Коефіцієнт покриття операційного ризику	не менше 1	107284,9699

Події після звітної дати.

У відповідності до МСБО 10 «Події після звітного періоду» Товариство визначає сприятливі та несприятливі події, які відбуваються з кінця звітного періоду до дати затвердження фінансової звітності.

ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» стверджує, що після «31» грудня 2017 року не відбувалось ніяких подій після звітної дати, які могли б вплинути на фінансову звітність та могли б вимагати коригування фінансової звітності за 2017 рік.

Генеральний директор
ТОВ «ФРІДОМ ФІНАНС УКРАЇНА» _____ Машковська М. В.

Генеральний директор
ТОВ "Міжнародна група аудиторів"
Іванченко О.С

